

виль паритѣ, какво да прави съ тѣхъ и т. н. Най-после стариятъ игуменъ могълъ по нѣкакъвъ начинъ да излѣзе отъ ада, дето се намиралъ следъ заминаването си отъ този свѣтъ, понеже не билъ отъ праведнитѣ, но съ присѫтствието си въ монастирия, внесълъ такава неприятна миризма, че служителитѣ били принудени да премѣстятъ цѣлия монастиръ другаде нѣкѫде. Новиятъ игуменъ забравилъ и монастирия, и паритѣ, не помислилъ вече да се връща назадъ. Никой не смѣелъ да влѣзе въ този монастиръ. Игуменътъ си казвалъ: Защо ми трѣбаше да викамъ този старецъ, да ми казва, де сж паритѣ на монастирия? — Монастиръ съ pari не се поправя. Общество съ pari не се поправя. Ако новиятъ игуменъ бѣше истински служителъ на Бога, той самъ трѣбаше да намѣри паритѣ, не трѣбаше да се обрѣща за съдѣствие къмъ умрѣлите. Той трѣбаше да има достатъчно вода на разположение, че като извика стариия игуменъ, да го посрещне вънъ нѣкѫде, тамъ да го измие, изчисти и после да го пусне да влѣзе въ монастирия. Какъ постѣжи той? Като сѫдия, който сѫди нѣкой престѣпникъ. Такива сж разбираніята на съвременнитѣ хора. Тѣ викатъ единъ престѣпникъ и казватъ: Да дойде невежиятъ, простакътъ. Казвамъ: ако е въпросъ за простащина, всички хора сж простаци. Защо? Защото, ако не бѣха простаци, тѣ щѣха да бждатъ щастливи, щѣха да бждатъ безсмѣртни. Ако кажатъ днесъ нѣкому, че е простакъ, той ще се обиди. Питамъ: защо трѣбва да се обижда? Ако майка му и баща му сж умрѣли, той е простакъ — нишо повече. Ако и той умре, и той е простакъ. Нѣма защо да се обиждате. Едно ще знаете: който умира, той е простакъ. Като умре нѣкой, нѣма защо да пишете, че тукъ почива младъ и зеленъ момъкъ, не вкусилъ още отъ живота. По-добре пишете: Тукъ почива единъ простакъ, който не разбираше Божиите закони.

Казвате: Така не се говори. Какво прави лѣкарътъ, като прегледа нѣкой боленъ и намѣри въ него нечисто, заразено, мѣсто. Той изважда ножчето си, изрѣзва заразеното, нечистото мѣсто и започва да стѣрже. А когато види на дѣрвото нѣкой красивъ, узрѣлъ плодъ, той внимателно го хваща съ двата си прѣста и го опитва. Следователно, който иска да бжде обичанъ, той трѣбва да има идея въ себе си, да бжде искренъ човѣкъ. Днесъ рѣдко се срѣщатъ искрени хора въ свѣта. Повечето хора сж турили маски на лицата и мислятъ, че съ този мораль, който иматъ, ще могатъ да спасятъ себе си, ще могатъ да спасятъ свѣта. Това не значи,